

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 18. november 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: PENO
Sagsnr.: 2021-0037-0130
Dok.: 2188993

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. oktober 2021.

Nick Hækkerup

/

Troels Sten Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14):

”Vil ministeren redegøre for effekten af lovforslagets begrænsning af muligheden for at lade sagsbehandlingstiden indgå som en formidlende omstændighed ved straffastsættelsen, herunder i hvilket omfang der i dag gøres brug af strafabat, som ikke er begrundet af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og hvilket omfang der i dag gøres brug af strafabat alene begrundet af kravet i EMRK?”

Svar:

1. Rigsadvokaten har tidligere undersøgt brugen af strafabat ved de danske domstole, jf. Rigsadvokatens redegørelse for trykt og utrykt praksis vedrørende straffelovens § 82, nr. 13, af 22. januar 2020 (Retsudvalget 2019-20 (Alm. del) – bilag 411), som der henvises til i pkt. 2.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Undersøgelsen vedrørte trykt og utrykt retspraksis fra 2015-2020.

Undersøgelsen konkluderer, at det beror på en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, om straffen i en sag bør fastsættes under henvisning til bestemmelsen i straffelovens § 82, nr. 13. Der lægges i den forbindelse vægt på forbrydelsens karakter, sagens betydning og kompleksitet samt den tiltaltes og myndighedernes adfærd i forbindelse med sagens behandling.

Det var ikke omfattet af Rigsadvokatens undersøgelse, i hvilket omfang strafnedsættelse grundet lang sagsbehandlingstid har været begrundet i kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om behandling af sagen inden for en rimelig frist.

Justitsministeriet kan i den forbindelse desuden henvise til ministeriets besvarelse af 22. september 2021 af spørgsmål nr. 1490 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Som det fremgår af besvarelsen, har Rigsadvokaten bl.a. oplyst, at det i forbindelse med sagsbehandlingen efter dom af straffesager ikke registreres, hvorvidt der er sket strafnedsættelse på grund af lang sags-

behandlingstid, og at det derfor vil kræve en omfattende manuel gennemgang af et meget stort antal sager, hvis der skal tilvejebringes oplysninger derom. Derudover bemærkede Rigsadvokaten, at det selv med en manuel gennemgang ikke vil være muligt at svare på, i hvor mange af sagerne strafudmålingen ville have været anderledes, hvis straffelovens § 82, nr. 13, havde været ophævet, da der ikke vil være taget stilling hertil i dommene.

2. Justitsministeriet kan vedrørende anvendelsesområdet for straffelovens § 82, nr. 13, i øvrigt oplyse, at det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at hensigten med bestemmelsen var at lovfæste den retstilstand, som havde udviklet sig i retspraksis, herunder i tilfælde, hvor der havde været spørgsmål om, hvorvidt sagsbehandlingstiden havde medført en krænkelse af tiltaltes rettigheder efter EMRK artikel 6, stk. 1, jf. pkt. 3.6.2 og 3.6.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 99 af 26. november 2003, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3294, jf. betænkning nr. 1424/2002, side 265 ff. og side 285 ff.

Højesteret afsagde den 16. april 2012 dom i seks sager om brug af strafnedsættelse på grund af lang sagsbehandlingstid. Disse domme er omtalt i pkt. 2.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Højesteret udtalte, at der kompenseres for lang sagsbehandlingstid efter straffelovens § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt., og princippet i disse bestemmelser, ”selv om der ikke måtte foreligge en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention”.

Lovforslaget lægger på den baggrund op til – som opfølgning på aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 – at gennemføre en ændring af straffeloven, således at muligheden for strafnedsættelse på grund af lang sagsbehandlingstid, jf. straffelovens § 82, nr. 13, begrænses mest muligt inden for rammerne af EMRK.